

Prasītāji arī apgalvo, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības princips. Pēc prasītāju domām, Komisija, neskatoties uz to, ka tās rīcībā bija visa būtiskā informācija, nerīkojās savlaicīgi. Prasītāji apgalvo, ka Komisija izmeklēšanu sāka tikai 1999. gadā, kaut gan tā, pēc prasītāju domām, bija pilnībā informēta par būtiskajiem faktiem kopš 1996. gada sākuma. Procedūra, kas uzsāka 2000. gadā, attiecās arī uz jauniem faktoriem, kas līdz tam laikam nebija izmeklēti un kuru izmeklēšanai pozitīvie lēmumi neveda tiesisku pamatu.

Visbeidzot, prasītāji pakārtoti apgalvo, ka Komisija, nosakot atmaksājamo apmēru, neņēma vērā visas pārstrukturēšanas izmaksas. Prasītāji apgalvo, ka pārstrukturēšanai tika iztērēts daudz vairāk par atbalsta summu, kas tika saņemta šim mērķim.

Prasība pret Eiropas Pārtikas drošības pārvaldi, ko *Euro-pean Dynamics S.A.* iesniedza 2005. gada 11. februārī

(lieta T-69/05)

(2005/C 106/70)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 11. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Pārtikas drošības pārvaldi, ko cēla *European Dynamics S.A.*, Atēnas (Grieķija), kuru pārstāv N. Korogiannakis [N. Korogiannakis], jurists, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Pārtikas drošības pārvaldes (EPDP) lēmumu, ar kuru prasītājas piedāvājums ir noraidīts un līgums piešķirts konkursa uzvarētājam, kā arī visus ar to saistītos turpmākos EPDP lēmumus,
- piespriest EPDP atlīdzināt prasītājas juridiskos un cita veida izdevumus, kas radušies saistībā ar prasības pieteikumu, pat tad, ja tas tiek noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja iesniedza piedāvājumu saskaņā ar Komisijas izsludināto konkursu EPDP/IT/00012⁽¹⁾ par programmatūru un pakalpojumu ārtikla izveidošanu starp dalībvalstu nacionālajām aģentūrām, EPDP un Eiropas Komisiju. Ar apstrīdēto lēmumu prasītājas piedāvājums tika noraidīts un līgums piešķirts citam pretendenta.

Savas prasības atcelt minēto lēmumu atbalstam, prasītāja norāda, ka atbildētājs ir pārkāpis Finanšu regulu⁽²⁾, kā arī Direktīvas 92/50⁽³⁾ 17. panta 1. punktu, izmantojot uzaicinājumā uz konkursu slikti formulētus vērtēšanas kritērijus. Prasītāja uzskata, ka bez tālākas apstrādes un vispārējas pārbaudes pieņemot pretendenta klientu amatpersonu viedokli, EPDP daļu no savām vērtēšanas tiesībām piešķir trešajām personām. Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Direktīvu 92/50 pretendenta klientu apmierinātību nevar ņemt vērā pretendenta izslēgšanas nolūkos, to var izmantot tikai kā "piešķiršanas kritēriju".

Prasītāja uzskata, ka atbildētājs, izvērtējot prasītājas piedāvājumu, pieļāva acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Prasītāja apstrīd noteiktus Vērtēšanas ziņojumā esošus apgalvojumus attiecībā uz to, ka viens no prasītājas klientiem nebija nedz iegādājies, nedz izmantojis prasītājas piedāvāto produktu un to, ka cita Kopienas iestāde nebija apmierināta ar prasītājas produktu. Tajā pašā kontekstā prasītāja arī uzskata, ka EPDP vērtēšanas procedūrā izmantotā metode, kas sastāvēja no parastiem telefona zvaniem bez jebkādiem oficiāliem pieprasījumiem vai saņemtās informācijas vispārējas pārbaudes, bija neadekvāta un pati par sevi ir pietiekama, lai konstatētu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Visbeidzot prasītāja norāda, ka atbildētājs nav norādījis sava lēmuma pamatojumu, tādējādi pārkāpjot EKL 253. pantu.

⁽¹⁾ OV 2004/S 153-132262

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, OV L 248, 16.09.2002., 1.lpp.

⁽³⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai, OV L 209, 24.07.1992., 1.lpp.